

ÖLÜM VE ÂHİRET

«Ölüm ; feraha çıkış »
«Âhîret; ebedî saâdete erişdir »

Yazan:
Ömer Fevzi Mardin

Yayan :
İlahiyyât Kültür Te'lifleri
Basım ve Yayım Kurumu

Sayı : 12

Nür Basımevi
İSTANBUL — 952

F-341-94.35

M 22

Ön söz

Bu risâle muhteviyatı ; matbaada basılmakta olan (Tasnifli, fihristli ve şerhli) Hadîs-i şerîfler kitabının 142 nci izah ve şerhidir. Aynen alınarak risâle halinde müstakillen neşrinin sebebi ; muhteviyâtının herkesi yakından alâkadar ettiği cihetle herkes tarafından küçük bir maliyyet bedeliyle kolayca alınıp okunmasını te'mindir.

Bu risâledeki yazılar; her insanı her zaman düşündüren, üzen, her kesin huzûrunu kaçırان, yanlış telâkkîleri, bilgileri düzelterek her kesi teselli etmek, rahatlandırmak için yazılmıştır.

Her kes için mukadder olan ölüm ve âhiret hayatının safhaları bütün ferahlatıcı hakikatleriyle burada açıklanmıştır. Ölümden şûursuzca korkmanın ve ölümü bir felâket telâkkî etmenin yanlışlığı ortaya konmuştur. Mezardan, âhiretten ürkmeye sebep olmadığı ve mustarib insanlar için ölümün ni'met ve âhiret hayatının sırf saadet olduğu hakikatlere dayanılarak izah edilmiştir. Allah te'sirini halk buyursun, rahatlığa sebep olsun. Âmin.

Ömer Fevzi Mardin

ÂKIBET

İZAH - 142

Allah içiniz ve Ona dönücüleriz

Kur'ân-ı kerîmde : innâ lillâh ve innâ ileyhi raciûn buyurulmaktadır :

Ma'nâsı :

(Biz Allah içiniz ve ona dönücüleriz) demektir.

Yani:

(Bizi Allah dünyaya kendi için getirdi. Allaha ait işimiz dünyada bitince bizi yine kendine alacak rûhumuzu toprak bedenimizden kurtarıp geldiği yere doğru yükseltecektir. [Ölüm ve avakıbı hakkındaki tafsilât için 101 ve 103 ncü izahlara bakılmalıdır.]

Evet ölüm bir kurtuluştur. Zira ruhlarımız yeryüzüne inmeden, bedenimize girmeden evvel tam bir sefâ âleminde idi. Bütün sıkıntılar ; dünyada bu toprak bedene girip sıkıştıktan sonra başladı.

Rûh — Beden

Dünyaya gelirken yoktan vâir olan ; bedenimizdir. Rûhumuz değil; ruhlarımız; ezeldenberi göklerde vardı. Allahın nûru içinde Allahı zikir ile meşgul ve ne kadar safâda idi.

İmdi :

Ruhlarımız kadîmdir. Bu âlemler yaratılırken Al-

lah rûhundan üfliyerek onları vücûde getirmiştir.

Ölüm hadisesi ile bedenden ayrılan rûh: yine aslına dönmek üzere göklere çıkacak beden de toprak olan aslına katışmak üzere yerde kalacaktır.

Görülüyor ki yoktan vâr olan, toprak bedenimizdir. Ölümle yine toprakta yok olacak olan da o dur.

Fakat rûh; doğmamıştır ki ölsün. Allahın rûhu nasıl iptidasız birer kídeme ve ölmezliğe mâlik ise ondan taşıdığımız rûh dahi ondan üflenmiş olmakla aynı hakikate ve aynı asla maliktir.

Ölüm

Bütün insanları düşündüren müşterek bir derd var dır. Ölüm! Bu öyle bir şumullü düşünce ve derd ki, genç ihtiyar hiç kimsenin hiç bir gün aklından çıkmaz. Kime hangi gün geleceği belli olmıyan bu mutlak âkıbet bilmiyenler için derece derece korkunçtur. Ve korku içinde beklenmektedir.

Evet :

Hiç kimse yoktur ki ölümü soğuk, ürkünç telâkki etmesin ve her zaman onu hüzünle, yeisle hatırlamasın.

Öyle ki :

Bütün gününü : yaşamak mücadeleleri, çabalamaları içinde, türlü sıkıntılar, zahmetler içinde geçiren insana akşamlayın biraz rahat nefes alıp dinleneceği sırada da ölüm korkusu gelir zihnini istilâ eder, günün biriken yorgunluğuna derin bir üzüntü ilâve eder. Halbuki ne kadar yersiz ve ma'nasızdır. Yersiz ve ma'nasız bu üzüntüye yer verenlere ne kadar acınsa de-

ğeri vardır. Yok yere keder ne acınacak şeydir. Asıl işin fecaati ölüm bir kurtuluş hadisesi telâkki edilecek yerde bilgisizlik yüzünden onun felâket sayılmasıdır. Bilgisizlere göre ölüm; esrarlı ve mechul bir âlemin uçurumuna insanın bir anda yuvarlanması ve yuvarlandığı yerde ne gibi bir akıbetle karşılaşacağını bilmemesidir. Bir Hadîs-i kudsîde Cenâb-ı Hak şöyle buyurur : «efalimde beni en ziyade tereddüde sevk eden şey; mü'min kululumun rûhunu kabz anında ondan gördüğüm çekingenliktir. O ölmekten korkar halbuki ölümle onu ne ni'metlere kavuşturacağını bilse ! »

Evet hakikati bilse; korkmıyacak, yalnız korkmıyacak değil kurtarıcı bir ele sarılır gibi dünyadan kurtulmak için ecele sarılacak ve o anı hayatının en mes'ut anı bilecek.

Bütün ömrünü zıندان karanlığında mechuller, şaşkınlıklar, mahrumiyetler içinde geçiren bir insanın aydınlığa çıkışı, hürriyete kavuşması veya candan hasretini çektiği sılasına kavuşması [en küçük bir misâl ile] ne kıymetde ise ölüm dahi hakikatde beşer için odur. Fakat hakikati her kes bilmiyor ve kimsenin kimseye bu hakikati öğretmeğe dili varmıyor. Çünkü ya bilmiyor ya yüzlerce senedenberi devam eden korkutmak âdetinden ayrılmak, zavallı insanlara göz açtırmak işine gelmiyor. O bilgin geçinen yalnız sözlerinin te'sirlerini [saçtığı dehşet ve korku ile] ölçerek keyifleniyor.

Hayrı söylemek için hayırlı olmak lâzım, insanlara analar gibi de acımak lâzım Allah hakkına riayet, halk hukukuna dikkat lâzım.

Korkudan titrettiği insana bakıp kendine paye veren zavallı bilmiyor ki söylediği her sözle Allaha karşı sûizan telkîn etmiş ve ibâd-ullahın fikrini karartmış, kalbini kırmıştır. Bundan büyük günah, bundan fena iş bundan daha yıkıcı hareket ne olabilir.

Allahı kusurlu görmek küfürdür. Allaha fena zanda bulunmak küfürdür. Allahın kemal sıfatlarını inkâr etmek küfürdür. Hele bunu başkalarına da böyle telkin etmek kaç misli günah kaç türlü günah ve ne müthiş bir şeydir.

Her gün her namazdan sonra namaz tesbihleri çekiyoruz başda geleni (Subhân-Allah) dır ma'nası : (Allah her kusurdan münezzehtir) yani (iyiliğe, güzelliğe hayır isterliğe, muhabbete, merhamete, insafa, alâka ve gayrete muhalif her hisden her fiilden uzak ve temizdir) demektir.

Bu böyle olunca Allahın bu esasan zerre kadar ayrılmasına imkân ve bizim de şüphe etmemize zerre kadar yer yoktur. İmandan da maksad inanmaktır. İnanmaktan maksad ise ; Allahın evvelâ birliğine ve kusursuz iyiliğine ve bizi iyiliğe güzellikle sevk eden ve fenalıklardan men eden iradelerine inanmaktır.

Güzel ahlâk numûnesi Allahın kendisidir. Peygamber efendimiz (Allahın ahlâkiyle ahlaklarınız) buyuruyor. Akıl, mantık, hikmet ölçüleri Allahındır. Allahı bu ölçüler dışında nasıl düşünebiliriz.

Allah hakkında fena zanda bulunanlar için Kur'ânı kerîmin tahziri :

(48 - Fetih - 6) : «Ve Allaha fena zan ila zanda bulunan erkek ve kadın munafıkları ve erkek kadın müşrikleri [Allah] ta'zîb eder [onları muazzeb kılar] onların fena zanları kendi üzerlerine dö-

ner. Allah onlara lâ'net etti. Ve onlara cehennemi hazırladı ki ne fena bir gidilecek yerdir. »

İNSANLAR HAKKINDA FENA ZAN

(48 - Fetih - 12) : « [Arablardan Peygamber efendimizle sefere gitmeyip geri kalanlar] «belki Resûl ve [beraber giden] mü'minler ebeden evlerine dönmez zan ettiler, ve bu zan kalbinize [şeytan tarafından] tezyin edildi. Ve fena zanda bulundunuz ve siz helake müstahak kavim oldunuz. »

FENA ZAN MÜNAFIKLIKTIR

(63 - Münâfikûn - 4): «Onlar [münafıklar] dayanak yapılmış direkler gibidirler. Her ses, kendi aleyhlerine zan ederler. Onlar size düşmandırlar onlardan hazar edin. Allah [onları] kahretsin. »
Bir iki misal :

(Asr-ı saadet) tarihinde okuduğuma göre bir be-devî kadın Muhammed isminde bir Peygamberin yeni bir Din getirdiğini işitmiş ve hazreti Muhammedin eş-kâlini de kendisine söylemişler. Bir gün bu kadın çadırının önünde ocak yakmış yemek pişirmekte ve küçük çocukları da oracıkta oynamakta iken bir yolcu

geçmiş, kadın bu yolcunun eşkâlini Peygamber efendimiz hakkında ta'rif edilen eşkâle benzetince merak edip seslenmiş kim olduğunu sormuş. Hazreti Muhammed olduğunu anlayınca : «Bana söyler misin getirdiğin Din neyi öğretiyor.» diye sormuş. Peygamber efendimiz de Allahın birliğine ve iyiliğine imanı iyiliğe çalışıp fenalıktan sakınmayı emrediyor buyurmuş. Ve iyilik edenlerin cennete, günahkârların cehenneme gireceklerini söyleyip tarif edince cehennemın ateşi noktasında kadın şaşalamış : ve ihtiyarsız şu cevabı vermiş : (şu oynayan çocuklar bir kabahat işleseler ben onları tutup ocağın ateşine sokarmıyım ki Allah yarattığını ateşe atsın) demiş. Yani bütün bilgisizliğine rağmen Allahın verdiği akıl ve mantık ile işittiğini ölçerek bir hakikat ve hatta Allah namına bir gayret ifade eylemiş.

Diğer misal :

Dünyaca tanınmış bir hikmet ve fikir adamı, edip ve mütasavvıf bir âlim vardır ismi (Ömer Hayyâm) dır Bu zatın divanında bir kıt'a vardır ki me'ali şudur :

«Diyorlar ki bir gün dost öfkelenecek o derece ki cehennem ateşine attığı insanlar bulunacak. Ey dost, sen bunu seni tanımayanlara söyle. »

Hakikat ehli bilir ki öfke kemal ile birleşemez. Kemal ; merhameti, lütfu, keremi iktiza ettirir. Vakıa Allahın gazabı vardır fakat bu hayırı hedef tutan bir münebbihtir.

Kul dünyada Allahın sevk ve idaresi dahilinde mutlak bir itaat ile hareket etmiştir. Allah ne yaptırmışsa onu yapmıştır. Kendiliğinden bir şey yapmamıştır. Kul hakikatde müstakil bir varlık değildir ki e'fal ve harekâtında istiklâli olsun. Günahkârın fıtratı mı

menfidir. Onda o fitratı yaradan Allaktır. Fikri mi menfidir. Ona o fikri ilham eden Allaktır.

Kur'ân-ı kerîmde bir âyet-i kerîmede şöyle buyruluyor : (fücûrunu da takvâsını da ilhâm etti) yani insana, menfî müsbet her fikir Allahtan ilhâm olur.

Diğer bir âyet-i kerîmede de (insanları yarattığı gibi insanların ef'alini, yani işlerini de Allahın yarattığı) bildirilmektedir.

Evet:

Kur'ân-ı kerîmde cehennemden, âhiret hayatının çeşitli azâbından da bahis var fakat bu şeriat mertesinde söylenmiş kelâmdır. Kur'ân-ı kerîmin nazil olduğu devirdeki azgın insanları korkutmak, fena işler içinde yüzen, insanların elini ayağını fenalıklardan çekmek, hiç alışmadığı iyiliğe başlatmak, başkaları için feragat ve fedakârlığa onları sevk etmek için bunlar söylenmiştir.

Netekim daha evvelki Din kitaplarında daha şiddetli müeyyideler konmuştur. Çünkü onlar daha iptidâî insanlardı ve sonraları tedricen beşeriyet tekâmüle doğru yürüdükçe Musevî mukaddes kitaplarındaki hükümlerin şiddeti İncil-i şerîf ile ve daha sonraları Kur'ân-ı kerîm ile büsbütün hafifletilmiştir.

Bin dört yüz sene evvelkine nazaren beşeriyetin bu günkü hali çok daha insanca, ileri, olgun ve vicdanlıdır. İnsaniyyet bütün dünyada makbul, mu'teber bir ma'nâ iktisab etmiştir. Yani Din ; insanlar üzerinde kendini his ettire ettire bu ma'nayı ortaya koymuştur. Bu günkü insan ; iki cihan harbi geçirmiş ıstırapın en derinlerinde yaşamış intibahın en yükseklerine de çıkmıştır. Bu günkü insanların büyük ekseriyeti Allaha da, halka da, insanlığa da muhabbetle kalbini

açmıştır. Ve tek ihtiyacı bunun karşılığıdır. Bunun karşılığı ; Allah için söz söyleyenlerin cehennem kapılarını açık, cehennem ateşini alevli göstermek değildir. Teselli vermek, ümid vermek, merhametden bahsetmektir.

Kara haberciler

Bütün ömürlerince insanların Allahtan ümidini, Allahla tesellisini kıran, bozan sözler söylemeğe alışan adamlar ne kadar haksız ve günahkârdırlar. İdam mahkûmlarına bile idamlarından biraz evvel ahiretle teselli verilir ve Allahtan ümid verilir. Böyle olduğu halde hiç bir cürüm ve cinayeti olmıyan milyarlarca ma'sûm insanı [cehaletlerinden istifade ederek] ölümle ahiretle korkutup ömürleri boyunca ta'zib edenler, şaşkına çevirenler ye'se düşürüp dinden imandan uzaklaştıranlar ne ağır mes'uliyet altındadırlar.

Allah ; asıl korkunç hesabı kendisine iftiralara eden Allah hakkında kullarına fena zanlar telkin eden ve her şeyi fena gösteren ibâd-ullaha rahat vermiyen insafsızlardan, merhametsizlerden soracaktır. Asıl onlar korksunlar. Allahın sıfat-ı kemalîyesine yer vermiyenler yalnız Allahı korkunç olarak tasvir eden ve Allahtan rahmet yerine kahır ve gazab ve şiddet telkin edenler korksunlar. İnsanların, tek dostu velîsi ve tek tesellisi olan Allahdan ümid kestiren gafiller korksunlar. İnsanları yeis içinde serseri hâle koyan ve büsbütün inzibatdan çıkaran, söz dinlemez, terbiye kabul etmez bir imansızlığa sevk eden o felâket, mûsibet dellalları Allahtan ve mahşerden korksunlar.

«Allahı kullarına sevdiren ki Allah sizi sevsin.»

Cenâb-ı Hak bir Hadîs-i kudsîde buyuruyor :

«Bana bir karış yaklaşına ben bir arşın yaklaşırım, bana bir arşın yaklaşına ben bir kulaç yaklaşırım. Bana yürüyerek gelene ben koşarak giderim.»

Kur'ân-ı kerîmden : **(51 - Zariyât - 50) : «Al-laha kaçın.»**

Hakikatler ve Allah bu kadar güzel ve iyi iken yalnız azâbdan, cezadan, şerden bahsetmek ne büyük bir gafletdir. Allahı zemme varan ne büyük suçtur ne büyük küfürdür

(16 - Nahil - 116) : Allaha yalandan iftirâ etmek üzere ağzınıza gelen yalanlarla bu helaldir bu haramdır diye söylemeyiniz.

Diğeri :

(22 - Hac - 3): «İnsanlardan öyleleri vardır ki ilim ve vukûfu olmadan Allah hakkında mücadele [mübahase] ederler. Ve her azgın şeytana tâbi' olurlar.»

Diğeri :

(31 - Lokman - 20) : İnsanlardan bazıları vardır ki bilmeksizin ve yolsuz, ve kitab ışığı dışında Allah-ü taalânın zât ve sıfatında mücadele ve mübahase ederler.

Ey insan kardeş,

Taşıdığımız ruh Allahın ruhu olduktan, ruhî hüviyetimiz o ruhla alâkalı olduktan ve her an Allahın ruhu ruhlarımıza cereyan ve temasda olduktan sonra korkulacak ne var.

Allahın ruhu bizde veyahut biz Allahtan birer damla ruh olduğumuz halde neden korkuyoruz. Allah bir şeyden korkmadığı gibi Allahın ruhunun da bir şeyden endişesi olmamak lâzım gelir. Yağmur damlası nasıl denizden peyda olub yer yüzüne dökülmüş fakat yer yüzündeki işi bitince yine denize yol bulup akıyor ve denize karışıyorsa ruhlarımızın da tuttuğu yol budur. Neden korkuyoruz, öldükten sonra bedenimiz kalmıyor ki beşeriyetimiz kalsın. Beşeriyetimiz kalmıyor ki dünyadaki beşerî mülâhazalarla her şeyden korkalım.

Mezardan mı korkuyoruz ? Mezara gömülecek bedeninin insanlıkla alâkası kalmaz ki korkalım, mezarda nefes alacak değiliz ki darlığından sıkılalım, mezarı mesken edinecek değiliz ki dünya zihniyetiyle orada şu bu arayalım, mezara konacak ruhlarımız değil nebâtî tabiattaki bedenimizdir. Nebat nasıl çürüyüp toprağa karışıyorsa bedenimizin de tuttuğu yol odur. Ruhumuz bir balon gibi ölümle beraber yerden fırlayıp yükselecek ve letafeti nisbetinde bir yüksekliğe erecektir. Ruhumuz için karanlık yoktur ki aydınlığa ihtiyacını düşünelim. Ruhumuz mezarda ve bedeninin içinde değil ki bedeni yemeğe gelecek böcekleri düşünelim. Ruhun beşerî alâkası kalmamış ki beşerî mülâhazalarla endişeleri olsun, kurttan kuştan, böcekten her hangi bir sademeden pervası olsun. Her hangi bir mahlûkun taarruzundan korkusu olsun.

İşe yaramaz hale gelen gömleğini bir yolcu nasıl bir çukura atıp geçerse ruhun Ahirete intikalinde bedeni hakkındaki muamelesi de bu kadar basit ve tabiidir. Mezar durumu böyle. Gelelim Cehennem ateşine;

Ateş; bir şey'i yakan, kavuran, eriten kül eden, yok eden bir şeydir. Ruh; Allahın ruhudur. Yanmaz, yakılmaz, ölmezlik hassasına maliktir. İmdi, Cehennem ateşinin Kur'ân-ı kerîmde yer alması yanmayı değil yanmak gibi bir azabın ruha teveccüh edeceğini tazammun eder. Kur'ân-ı kerîmde ebediyyen Cehennemde kalacak olanlara işaret vardır. Ruh yanmak, mahvolmak kabiliyetini haiz olaydı asırlarca ateşe maruz kalmasına hacet kalmaz bir anda yanar tutuşur yok olurdu.

Ebediyyen Cehennemde kalacaklar hakkındaki âyetlerin tazammun ettiği mâna onların Allaha dönüş yollarının Cehennemde başlayıp Cehennemde biteceği hakkındadır.

İmdi Allaha dönüş yolu ikidir. Dalalet fitratlılar için Cehennem, hidâyet fitratlılar için de Cennettir. Hidâyet fitratlılardan çok günahkâr ve çok kesafetle ahirete intikal etmiş olanlar dahi Cehenneme uğrayacaklardır. Fakat yalnız temizlenmek, kesafetlerini atacak kadar muvakkaten kalmak üzere uğrayacaklar ve sonra yine temiz olarak ana yolları olan Cennete geçeceklerdir.

İşte ;

Azâb vardır. Fakat bu azab için dünya malzemesine Allahın ihtiyacı yoktur nasıl rüyada yanıyor gibi oluyorsak türlü azâblar çekiyorsak Ahirette de böyle temizlik için sıkıntılar çekmek mümkündür. Ve buna Allahın bir irâdesi kâfidir. Allahın isim ve sıfatları içinde sefayı da cefayı da ruhlar tatbik edecek isim ve

sıfatları vardır. Onların tecellileri her şeyi halledecektir. Sefanın da envaını cefanın da türlüünü tatbik edecektir.

Fakat;

Acaba tatbik edecek midir,

Sefanın evet, cefanın ise hiç umulmaz.

Zira Allah rahmetim gazabımdan üstündür buyuruyor. Kur'ân-ı kerîmde Allah her günahı af buyuracağını bildiriyor. Allahın dost olduğunu, ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcı olduğunu tasrih ediyor.

1) Allah ruhumuza cefa ederse kendi ruhunda cefamızı hisseder. Kendisine neye cefa etsin, zira bizim kendimizden bir varlığımız yok. Allahın üflemesiyle ruhandan intişar ederek vücut bulmuş su kabarcığı gibi birer zerreyiz. Vakıa dünyada terbiyemiz, intibahımız, adam olmamız için cefa ediyor, fakat Ahirete intikal etmiş olan ruhlar için intibaha yer kalmamıştır ki

2) Yaradılması, doğması, yetişmesi, hayat ve mukadderatı, ölümü ve haşrolması elinde olmyan mahlûklarına, bu kaçlar âciz ve şahsî varlıksız insanlara Allahın eziyyet etmesine yer ve imkân yok, insanın bi-zatihi bir varlığı yok ki buna ihtimal olsun.

Bu kadar âciz ve Allahtan gayrı bir tutunduğu olmyan insanlardan Allahın hınc almak, intikam almak için cefâlar etmesine de imkân görülemez. Zira :

3) Her türlü küçüklüklere tenezzüle Allahın büyüklüğü müsaade etmez. Her türlü zaafa Allahın kemâl sıfatları [şanı] imkân vermez. Ezâ ve cefaya Allahın merhameti mani'dir.

4) İrâde ve ihtiyare sahip olmyarak yarattığı, kendi işlerinde kendi irade ve ihtiyariyle kullandığı ve alın teri ve göz yaşları içinde bu ıstırablı dünyada

çalıştırdığı emekdar kullarının âkıbeti cehennemlerde, türlü azablarda feryad ve figan içinde cayır cayır yanmak olamaz. Buna al-el'âde bir insanın bile insafi merhameti müsait değildir. Nerede kaldı ki bütün merhametlerin iyiliklerin kaynağı olan Allah müsaade etsin. Bunda Allaha bir fayda yok, muhakkak keder var. Bu; şuûrun hikmetin kaynağı olan Allaha yakışmaz. Allah yersiz işler yapmaz, âciz analar bile bunu yapmaz. Yaradan ve her kuvvet kudret elinde olan Allah bunu hiç yapar mı ?

Hatta yapmaz demedikce Allaha imanımız düzelmez, Allahı kusurlu saymış ve küfüre sapmış olmaksan kurtulamayız. Asıl hata ve büyük günah bu !

* * *

Temiz insanlar için en korkulmıyacak yer âhiredir. En elemsiz, kedersiz, sıkıntısız, sıcaksız, soğuksuz hastaliksız, yoksulluksuz yer âhiredir. Âhirete gidiş; temiz adamlar için hakikî bir sılaya gidiş gibidir. Sılaya giden adamın nasıl anası babası akrabası ahababları karşılar kucaklar iltifatlarına gark eder türlü ikramlarda bulunurlarsa doğduğu yerin havası ve tabii güzellikleri onu okşarsa vefat eden temiz adamı da vefatı anından itibaren en yakın akrabası ve sevenlerinin rûhu ve daha mübarek ruhlar karşılarlar, onu aralarına alırlar, emsalsiz güzellikler âlemine götürürler. Vefat eden hiç yadırgamaz bil'akis bu rihlet bir saadetin başlangıcı olur. Ölen insanın ruhuna karşıcı gelen bu güler yüzlü tatlı sözlü ruhlardan başka emsalsiz güzel kokular dahi ilk anda müjdecî gelecektir.

İşte Kur'ân-ı kerîmdeki müeyyidesi :

(37 - Sâfat - 60 ve (61)) « (Melekler cevap vererek derler) evet bu muhakkak büyük bir kurtuluş ve necata eriştir. Böy-

le ni'mete [cennet ni'metlerine] nail olmak için amiller amel etsinler [iyilik işlesinler]. »

Diğeri :

(56 - Vakıa - 88 ve 89) : «Eğer vefat etmek üzere olan mukarribînden ise ona rahatlık ve güzel kokular, çiçekler ve ni'metleri bol cennetler vardır. »

Âhıret ni'metlerine dair bir kaç âyeti kerîme daha:

(13 - Raâd - 24) : «Dar-i ahıret ne güzel bir yerdir.»

Diğeri :

(93 - Duhâ - 4): «Ya Muhammed sana âhıret dünyadan hayırlıdır. »

Diğeri :

(87 - A'lâ - 16 : 19(16÷17)) : «Belki siz müşrikler [putperestler], dünya hayatını âhırete tercih edersiniz. Halbuki âhıret daha hayırlı ve devamlıdır. »

Diğeri :

(29 - Ankebût - 64) : «Bu dünya hayatı ancak oyuncak ve boş şeylerdir. Asıl hayat der-i ahırettedir, eğer bunu bilse»

Ey insan kardeşlerim, yüreğiniz rahat olsun, ey Allaha ümid bağlayanlar yüreğiniz kuvvetle, safâ ile dolsun.

Kur'ân-ı kerîme göre :

İnsanlara Allah şah damarından yakındır. Allah dostdur. Ana baba yerinde velîdir ve Allah-tan başka dost, yardımcı ve şefaatacı yoktur.

Allah şunun bunun söylediklerinden daha güzeldir daha iyidir. Allah tahayyül ettiğiniz dereceden, tasavvurunuzdan daha güzel ve daha iyidir daha merhametlidir. Allah bizi sevgisi yüzünden yarattı, göreceğimiz muamele buna ziyadesiyle uygun olacaktır. Allaha güvenin, yalnız ona güvenin her şeyin sonu iyi ve güzel olacaktır.

Peygamber efendimiz ashabından hazreti Maâz'a şöyle buyurmuştur :

«Hayırlı işler yap ey Maâz benim şefaatiime güvenme.»

Ey insan kardeş:

Günahkâr mısın ? merak etme Allahın magfîret ve merhameti seni rahatlandırarak kadar geniştir. Elverir ki sen Onu inkâr etme, ona arkasını çevirme, ondan kaçma: ona yüzünü dön ve boynunu bük (sana iltica ettim) de ve ona koş, ona atıl onun dostluğu her müşkili halle yeter. Vesselâm velillâhilhamd.

Ficti 15 krs.